

5 nedeľa B 2021

Ai 4. februára 2012 český denník Lidové noviny uverejnil krátku správu pod titulom: *Taliani čoraz častejšie vyhľadávajú vyhánáčov diabla*. Obrátilo sa na nich rekordných 500 tisíc ľudí. Oprávnenie na vyhánanie zlých duchov má celkom asi 300 biskupov a čakacie listiny pre záujemcov sú vraj dlhé. Exorcistu oslovujú z 65 percent ženy, a to najmä z oblastí južného a stredného Talianska. V poslednej dobe sa na vyhánáča hojnejšie obracajú tiež vysokoškólači. Ľudia, tak ako v minulosti, aj dnes hľadajú oslobodenie od zlého.

KE Radosná zvesť dnešnej nedele tiež hovorí o vyhánaní zlých duchov a uzdravovaní: Ježiš „uzdravil mnohých, ktorých trápili rozličné neduhy, a vyhnal mnoho zlých duchov.“

DI Prečo to Ježiš urobil? Krásne na túto otázku odpovedá Cirkev v Katechizme v paragrafe 1503 : „**Kristov súcitiť s chorými a jeho mnohé uzdravenia chorých každého druhu sú výrazným znamením toho, že „Boh navštívil svoj ľud“ (Lk 7,16). Ježiš má moc nielen uzdravovať, ale aj odpúšťať hriechy; prišiel uzdraviť celého človeka, dušu i telo; on je lekár, ktorého potrebujú chorí. Jeho súcitiť so všetkými, čo trpia, ide tak ďaleko, že sa s nimi stotožňuje: „Bol som chorý a navštívili ste ma“ (Mt 25,36). Jeho uprednostňujúca láska k chorým v priebehu storočí neprestala budiť u kresťanov celkom osobitnú pozornosť voči všetkým, čo trpia na tele alebo na duši. Z nej pochádzajú neúnavné úsilia ulaviť im.“**

PAR Ježiš si praje, aby Cirkev aj dnes pokračovala v jeho diele uzdravovania a spásy. Preto nám dal 2 sviatosti uzdravovania: pokánie a pomazanie chorých. Tá druhá sa kedysi nazývala „posledným pomazaním“. V ľuďoch často vyvolávala strach z blízkej smrti a preto ju často odmietali. Preto Cirkev od II. Vatikánskeho koncilu zdôrazňuje, že je to sviatosť pomazania chorých, aby bolo zrejmé, že ju môžu veriaci dostávať a prijímať kedykoľvek skutočne potrebujú, nielen tesne pred smrťou. Ako táto sviatosť pôsobí v živote chorého veriaceho človeka? Má tieto účinky:

1, spojenie chorého s Kristovým utrpením pre jeho vlastné dobro a pre dobro celej Cirkvi; P. Elias Vella v knihe *Ježiš, môj uzdravovateľ* to vysvetľuje takto: Každé uzdravenie nás má priviesť hlavne k hlbšiemu poznaniu a spojeniu s Ježišom ako Majstrom a Pánom nášho života.

2, posilu, pokoj a odvahu kresťansky znášať utrpenia choroby alebo staroby; Často som tento účinok videl na chorých v nemocnici, keď som rok slúžil v Kanade a mal na starosti miestnu nemocnicu.

3, odpustenie hriechov, ak ho chorý nemohol prijať vo sviatosti pokánia; Ak nedokáže chorý komunikovať, Boh i tak pomáha.

4, navrátenie zdravia, ak to osoží duchovnej spásy; Mnohí veriaci hlavne v misiách (zažil som to v Papue Novej Guiney) si sťažovali, že keď prijali túto

sviatosť, neboli telesne uzdravení. Cirkev jasne vysvetľuje, že navrátenie telesného zdravia môže nastať, ak to osoží duchovnej spásy. To je v Božích rukách. Nie je to automatické. Duchovne však táto sviatosť pôsobí vždy.

5, prípravu na prechod do večného života. Koľkokrát sa stalo, že po prijatí tejto sviatosti, veriaci v pokoji odišli k Pánovi.

Nielen sviatosť pomazania chorých, ale každá modlitba za chorých má obrovskú silu.

MY Exorcista páter Elias Vella svedčí: „Spomínam si na istého trénera vodnopólistov, ktorý mal veľké problémy s drogami. Tie dokonca aj distribuoval. Nieкто na neho naliehal, aby prišiel ku mne, aby som sa s ním porozprával a pomodlil sa za neho. Muž sa veľmi zdráhal a nedá sa povedať, že bol otvorený pre to, čo od neho Boh chcel. Ale prišiel. Nejavil záujem o moje slová. Spýtal som sa ho, či chce, aby som sa za neho pomodlil. Odpovedal mi: „Ak chcete, môžete.“ A tak som sa pokúsil. Je veľmi ťažké modliť sa za človeka, u ktorého cítite, že s vami nespolupracuje. Ale vtedy som sa naučil niečo dôležité. Naučil som sa, že ľudia nie sú mojou záležitosťou, ale záležitosťou Božou. Uvedomil som si, že Boh má oveľa väčší záujem o človeka, s ktorým sa modlím, ako ja. Mojou úlohou je urobiť to, čo treba, a ostatné ponechať na Boha. A tak som sa za neho len pomodlil. Muž odišiel. Zdalo sa mi, že to bolo zbytočné. Muž na moju modlitbu už viac nemyslel. Prešlo niekoľko týždňov a on sa jedného dňa prechádzal po pláži, keď sa v jeho živote stalo niečo mimoriadne. Zrazu pocítil silný vnútorný popud, aby vybral zo svojho vrečka drogy, ktoré chcel predať ďalšiemu zákazníkovi, a hodil ich do mora. Nechápal, čo sa deje. Ale nemohol zniesť tento tlak a tak vysypal všetky drogy do mora a pýtal sa sám seba: „Čo sa to so mnou stalo?“ Bol však taký naradostený, že prišiel za mnou. Tentoraz ho k tomu nikto nenútil, prišiel sám od seba a prosil ma, aby som sa s ním nielen modlil, ale spoločne chválil Boha. Boh si zariadil túto záležitosť po svojom. Ježiš neprestal prejavovať záujem o tohto človeka, aj keď na neho iní už nemysleli.“

A ešte jedna dôležitá modlitba, ktorej počiatky siahajú do 5. storočia. Vo svätej omši po modlitbe Otče náš sa rozvádza do väčšej šírky poslednej prosba: zbav nás zlého. Táto modlitba vznikla v Cirkvi v čase, keď svet starého Ríma sužovali vpády barbarov. Je to naliehavá prosebná modlitba pre obdobie skúšok a pochybností. Formulácia v modlitbe: „Otče, zbav nás všetkého zla, udeľ svoj pokoj našim dňom a príd nám milosrdne na pomoc“, znamená naliehavú prosbu o to, aby nás Pán oslobodil od akejkolvek formy zla vo svete a v nás. Aj od súčasnej pandémie.

ADE Ježiš nás uzdravuje, aby sme mu verili. Aj súčasnú pandémiu chce využiť, aby sme mu dôverovali. On nám ju pomôže zvládnuť. Nehľadajme však len uzdravenie, ale hlavne hľadajme Jeho ako uzdravovateľa. Raz zomrieť musíme, ale On nás môže oslobodiť od všetkého, čo by nám mohlo byť prekážkou k večnému životu s Bohom. Amen.